

21 decembrie – 27 decembrie

Conducători în Israel

Textul de memorat: „Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea. Și au trimis câte o parte și altora, și s-au înveselit mult. Căci înțeleseseră cuvintele care li se tâlcuiseră.” (Neemia 8:12)

Ezra și Neemia sunt exemple de conducători consacrați lui Dumnezeu și împlinirii lucrării la care i-a chemat El. Dragostea pentru Dumnezeu le-a insuflat dorința de a fi slujitori credincioși. De fapt, credințioșia lor a fost o parte centrală a studiului nostru.

În această săptămână vom privi la câteva exemple de conducători din Biblie, inclusiv la exemplul lui Ezra și Neemia. Nu este un studiu cuprinzător, ar putea fi spuse mult mai multe. Totuși exemplele alese sunt esențiale pentru fiecare lider. Poate în prezent nu te consideri conducător, dar fiecare dintre noi are influență asupra altora, de aceea, lecțiile acestea pot fi aplicate oricui.

Cuvântul lui Dumnezeu ocupă un loc central în experiența lui Ezra și Neemia. Cuvântul le-a transformat gândirea și viața și a dus la reînviere și reformă. Ei erau datori Cuvântului lui Dumnezeu și învățăturilor găsite în el. Tot așa, ca adventiști de ziua a șaptea, indiferent care este statutul sau rolul nostru, noi trebuie să acordăm Cuvântului un loc central în viața noastră.

Duminică, 22 decembrie – Influența conducătorilor

În Biblie găsim multe exemple de conducători, exemple bune și rele, și uneori vedem un amestec între bine și rău. În unele situații, conducători răi au făcut lucruri bune, iar alții, conducători buni au făcut lucruri rele. La urma urmei, toți conducătorii sunt oameni și pot alege să facă bine sau rău. Oricine a experimentat această realitate în viața lui.

Totuși un conducător exercită o influență mult mai mare, fie spre bine, fie spre rău. Este suficient de rău să ai o influență negativă în cămin, la locul de muncă sau oriunde este simțită prezența ta. Dar, când ești într-o poziție de conducere, spirituală, politică sau ambele, influența ta este mult mai mare. Atunci cât de important este, în orice responsabilitate ai avea, dar în special în cea de conducător, să aplici principiile și învățăturile Scripturii!

1. Ce exemple de conducere găsim în versetele de mai jos? Dacă sunt bune, explică de ce. Dacă sunt rele, explică de ce. Judecătorii 4:1-16; 1 Împărați 12:1-16; 1 Împărați 21:1-16; 2 Împărați 23:1-10; Faptele 15:7-11

Conform textelor studiate, ce anume definește un tip de conducere ca fiind bun sau rău și cum putem aplica aceste lecții în responsabilitățile pe care le avem?

Luni, 23 decembrie – Rău în ochii lui Dumnezeu

2. Ce ne spun următoarele pasaje despre acești conducători și despre influența lor asupra poporului pe care îl conduceau? 1 Împărați 15:26,34; 2 Împărați 13:1-3; Ioan 11:46-53

Pentru mulți dintre noi care au poziții de conducere în diverse domenii este înfricoșător gândul că modul nostru de a conduce are puterea de a-i înălța spiritual sau de a-i doborî pe oameni. În toate cazurile de mai sus, rezultatele au fost devastatoare.

Mai specific, caracterul nostru și consacrarea față de Dumnezeu sunt determinante în interacțiunile cu ceilalți. Liderii spirituali îi conduc pe ceilalți fie spre Dumnezeu, dacă ei Îl caută pe Dumnezeu, fie spre rău.

În contrast cu ceea ce am văzut în studiul de astăzi, faptul că Ezra și Neemia aveau o relație strânsă cu Dumnezeu este incontestabil, ei petreceau adesea timp în post și rugăciune. Sub conducerea lor, poporul a umblat cu Dumnezeu, chiar dacă nu era totul perfect. Direcția lor în viață era înspre Dumnezeu. Pe de altă parte, faptul că au existat persoane care nu au fost influențate sau schimbate de atitudinea lui Ezra și Neemia ne spune că, în final, nu credința altcuiva, ci doar credința noastră contează pentru noi. La fel a fost și cu cei care au avut ocazia să Îl vadă pe Isus în persoană, să Îl audă vorbind și chiar să fie martori la minunile Lui, dar care au ales să Îl respingă. Da, fiecare are rolul său, oricare i-ar fi responsabilitatea, și poate avea o influență spre bine sau spre rău. Dar, în final, fiecare om va trebui să răspundă personal înaintea lui Dumnezeu.

Gândește-te la cei din sfera ta de influență. Cum ai putea exercita o influență mai bună asupra lor?

Marți, 24 decembrie – Curaj și putere

3. Cum a dat dovadă Neemia de curaj? Ce i-a dat curaj? Neemia 4:7-23

Neemia a luat poziție împotriva vrăjmașilor poporului care încercau să îi intimideze. El a răspuns luând inițiativa pentru a pregăti poporul să lupte. Neemia nu a spus: „Bine, Doamne, ocupă-Te Tu de tot.” Ci a învățat poporul să își facă partea. În timp ce lucrau la construirea zidului, ei au luat săbiile și alte arme în mână. Sub conducerea lui Neemia, israeliții nu s-au retras fricoși, ci au pus mâna pe arme cu îndrăzneală pentru a se apăra. Neemia a încurajat poporul, a crezut în oameni, a lucrat cu ei și a pus asupra lor răspunderea de a acționa. El i-a împuternicit să facă lucrarea, delegând și împărțind responsabilitățile. Totuși Neemia nu i-a spus poporului ce are de făcut și apoi s-a dus și s-a ascuns în camera lui. El a stat alături de oameni și a făcut lucrarea grea care trebuia făcută.

În Biblie găsim situații în care Dumnezeu i-a spus poporului să nu facă nimic și să Îl lase pe El să lupte, dar sunt și multe alte situații în care a spus: „Pregătiți-vă să luptați și Eu vă voi da biruința.” Noi trebuie să ne facem partea dacă dorim să ne bucurăm de eliberare și de binecuvântarea lui Dumnezeu.

„Devoțiunea hotărâtă a lui Neemia față de lucrarea Domnului și încrederea lui tot atât de hotărâtă în Dumnezeu au fost motivul eșecului vrăjmașilor lui de a-l atrage sub puterea lor. Sufletul neglijent cade ca o pradă ușoară în ispită, dar, în viața care are un scop nobil, un plan care absoarbe totul, răul nu găsește sprijin. Credința aceuia care înaintează continuu nu slăbește, căci, mai presus de orice, dincolo de orice, mai adâncă decât orice, el recunoaște Dragostea Infinită, care face ca toate lucrurile să îndeplinească planul Său cel bun. Adevărații slujitorii ai lui Dumnezeu lucrează cu o hotărâre care nu slăbește, deoarece ei depind continuu de tronul harului.” - Ellen G. White, *Profeți si regi*, p. 660

Curajul lui Neemia venea din înțelegerea realității și a puterii lui Dumnezeu. După cum am văzut, cunoașterea lui Dumnezeu l-a determinat să acționeze în conformitate cu credința lui.

Deși contextul este diferit, cum reflecta Iacov 2:18 ceea ce am văzut la Neemia?

Miercuri, 25 decembrie – Vieți dedicate unui scop

4. Ce ne învață următoarele versete despre forța motivatoare din viața lui Ezra și a lui Neemia? Neemia 2:1-10; Ezra 7:8-10

În tot ce au făcut, Ezra și Neemia au încercat să împlinească voia lui Dumnezeu în viața poporului Său. Poporul a greșit și a fost pedepsit pentru aceasta, dar Dumnezeu, credincios în făgăduința Lui de a-l restaura, a deschis calea pentru ca poporul să se întoarcă în țara făgăduită și, dacă rămânea credincios, să împlinească planul bun pe care El îl avea pentru acest popor. În înțelepciunea Sa, Dumnezeu a ales doi

bărbați foarte consacrați ca să ocupe un rol central în această restaurare, la fel ca Moise, cu generații înainte.

Marii conducători au un scop pentru care trăiesc și care le motivează fiecare acțiune. Ezra și Neemia aveau un scop în viață. Ei aveau o viziune cu privire la poporul lui Dumnezeu și au dat totul pentru împlinirea ei.

Ezra și-a făcut partea prin studierea Scripturii și prin faptul că i-a învățat pe oameni din Cuvânt. Neemia a încurajat poporul să facă ce era bine și să stea de partea lui Dumnezeu cu îndrăzneală. Amândoi își doreau să vadă Ierusalimul restaurat, dar nu doreau doar o restaurare materială. Ei își doreau să vadă reînviere și reformă în viața spirituală a locuitorilor cetății. Tocmai de aceea au corectat, au muștră și uneori au cerut acțiuni hotărâte. Marii conducători cred în ceva mareț, nu se mulțumesc cu realizări obișnuite sau mediocre. Ezra și Neemia credeau într-un Dumnezeu puternic și iubitor, care face minuni, și doreau ca toți cei întorși în țară să aibă o legătură strânsă cu El.

Încă din primul capitol din Neemia observăm consacrarea lui față de cauza lui Dumnezeu și suferința lui când află de situația poporului. În capitolul 1, se spune că a plâns când a aflat de greutățile din Iuda. El s-a plecat pe genunchi și a cerut ajutor să poată face tot ce îi cerea Dumnezeu. Neemia pare condus de ideea de a face o schimbare. El a fost un bărbat al acțiunii, acțiune pentru Dumnezeu. Schimbarea dorită de Neemia nu era un salariu mai mare sau o funcție mai de înaltă (le avusese pe amândouă în Persia), ci el s-a întors în Iuda, într-o națiune nu foarte prosperă, unde a avut de întâmpinat împotrivire la fiecare pas. El a pășit prin credință, indiferent de obstacolele care îi stăteau înaintea.

Joi, 26 decembrie – Smerenie și perseverență

5. Cum vezi decizia lui Ezra de a nu-i vorbi împăratului - ca pe un act de curaj sau ca pe o nesăbuiță? Cum au dat dovadă și Ezra, și poporul de smerenie? Ezra 8:21-23,31,32

Ezra a crezut că Dumnezeu Se putea descoperi mai bine dacă nu cereau nimic din partea împăratului. Astfel, când au ajuns fără probleme în Iuda, acest lucru l-a fost atribuit lui Dumnezeu. Poate că în unele situații ne bazăm prea mult pe alți oameni și nu atât de mult pe Dumnezeu, nu Îl lăsăm să-Și descopere El puterea. Ezra a ales să Îl lase pe Dumnezeu să lucreze în această situație și i-a dovedit împăratului că Dumnezeul evreilor era un Dumnezeu puternic.

Totuși Ezra nu a acționat din încumetare. El a adunat poporul și cu toții au postit și s-au rugat. Ei nu au pornit în călătorie înainte de a petrece timp cu Dumnezeu. Poporul a venit înaintea lui Dumnezeu cu smerenie, cerând protecția Sa ca semn al puterii Sale și El a răspuns.

6. Cum a dat dovadă Neemia de smerenie? Neemia 5:14-19

Conducătorii adevărați trebuie să fie dispuși să se smerească și să fie slujitori. Liderii competenți nu cer și nu au nevoie de un „titlu” pentru a câștiga onoare. Neemia avea întotdeauna ușa deschisă pentru oricine și era darnic cu poporul. El a arătat că are credință, iar consacrarea lui deosebită față de Dumnezeu a fost un exemplu pentru popor. El avea o personalitate puternică și era un om înțelept, dar nu s-a plasat mai presus de alții ca fiind superior. La acea vreme, Neemia deținea cea mai înaltă poziție în Iuda, dar el era un om mărinimos. Prin aceasta, el reflecta viața și învățăturile Domnului Isus, care ne învață că slujirea este cea mai bună cale de a conduce. Așa a făcut El și așa trebuie să facem și noi, indiferent de poziția pe care o avem.

Ce ne învață cuvintele lui Isus din Marcu 9:35 despre ce înseamnă pentru Dumnezeu să fii un conducător adevărat?

Vineri, 27 decembrie – Un gând de încheiere

„Lucrarea de restatornicire și reformă realizată de robii întorși sub conducerea lui Zorobabel, Ezra și Neemia prezintă un tablou al lucrării de restatornicire spirituală care trebuie adusă la îndeplinire în zilele
Studiu Biblic, Trim. IV, 2019 – Ezra și Neemia

de încheiere a istoriei acestui pământ. Rămășița lui Israel era un popor slab, expus la atacurile vrăjmașilor, dar, prin ei, Dumnezeu avea în plan să păstreze cunoașterea despre Sine și despre Legea Sa. Ei erau păzitorii închinării adevărate, păstrătorii descoperirilor sfinte. Experiențele pe care le-au avut când au clădit templul și zidul Ierusalimului au fost deosebite. Împotrivirea căreia au trebuit să-i facă față a fost puternică. Poverile purtate de conducători în această lucrare au fost grele, dar acești bărbați au mers înainte cu încredere neabătută, în umilința spiritului și sprijinire fermă pe Dumnezeu, crezând că El va face să biruiască adevărul Său. Asemenea regelui Ezechia, Neemia «s-a alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El și a păzit poruncile... și Domnul a fost cu el».” - Ellen G. White, *Profeți si regi*, p. 677

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Calea către Hristos*, Capitolul 11 – „Înaltul privilegiu al rugăciunii”.

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Estera 2-8

1. Cu ce ocazie a ușurat Ahașveroș sarcinile ținuturilor?
2. Cum au reacționat iudeii din fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului?
3. Ce cuvinte a folosit Estera pentru Haman, atunci când l-a acuzat în fața împăratului?
4. Ce conțineau scrisorile trimise de Mardoheu, cu autoritatea împăratului?

Evanghelizare, Secțiunea 5 – subcapitolul „(Permițând) Mai mult decât metoda unui singur om”

5. Ce a fost îndemnată Ellen G. White să le spună fraților mai în vârstă?

[Salt la Cuprins](#)

Școala de Sabat audio

Responsabil de text: Viorel Tronaru

<http://www.7adventist.com/studiu/>

